

en Gang kan komme, da man vil anse det for umoralist at spille i Lotteriet. Hvad man til en given Tid anser for at være stemmende med Moralen, for at være sædeligt eller usædeligt, det skifter. Hvad vi anse for at være meget moralist, ville vore Efterkommere maaste anse for det modsatte og omvendt. Men jeg er ganske vist af den Mening, at efter de almindelig herkende og gængse Moralbegreber, vil man ikke let kunne komme til at anse det for at være en usædelig Handling at tage et Lod i Lotteriet. Naar da det ærede Medlem udtalte, at Staten ved at holde et Lotteri begunstiger Umoraliteten og fremmer Spillelidenskab, saa ere disse Udtryk efter min Opfattelse saa stærkt overdrevne, at de sthyde helt ud over Maalet. Jeg finder ikke, man med Føje kan falde det at løbe sig en Lotterijeddel for et Udslag af Spillelidenskab. Sa, hvis der var Tale om, at Staten oprettede et Monte Carlo, saa kunde man med Rette tale om Spillelidenskabens Ulykker. Jeg for mit Vedkommende spiller ikke i Lotteriet. Jeg gør det ikke, fordi jeg anser det for at være en daarlig Forretning. Naar jeg en sjælden Gang har været Deltager i et Lod, har jeg aldrig vundet noget. Men hvis jeg nogen Sinde igen skulde tage et Lod i Lotteriet, vilde jeg dog ikke af den Grund anse mig selv for en usædelig Person. Da Forholdet nu er det, hvad man ikke bør se bort fra, at der er adskillige Folk, som nu en Gang have Lykt til at vove en lille Sum for muligvis at faa en større igen, og da det er aldeles givet, at naar denne Lykt ikke tilfredsstilles gennem et indenlandsk Lotteri, vil den i større eller mindre Omfang blive tilfredsstillet gennem udenlandske Lotterier, kan jeg heller ikke indse, at det er nationaløkonomisk uforstandigt at have et saadant Lotteri. Og at det da er Staten, som bør tage Indtægten deraf, synes mig givet; thi det vilde jo dog være ganske urimeligt, om man vilde overlade Gevinsten til en eller anden Privatmand eller til et Selskab. Men for øvrigt forekommer det mig ogsaa, at det ærede Medlems Anser væsentligt eller i alt Fald i højere Grad være rettede mod det med Klasselotteriet paa en Maade sammenhængende Varelotteri end mod Klasselotteriet selv. Jeg vil dertil sige, at Spørgsmaalet om Varelotteriet har slet ikke været til Forhandling i Finansudvalget, og det er jo meget muligt, at det ærede Medlem kan have Ret, naar han siger, at der ikke er nogen fornuftig Grund til, at en Udvidelse af Klasselotteriet nødvendigvis skal medføre ogsaa en Udvidelse af Varelotteriet. Dette er et Spørgsmaal, som jeg ikke her er be-

lavet paa at udtale mig om og heller ikke har Bemyndigelse fra Finansudvalget til at udtale mig om; men jeg skulde anse det for rimeligt, om Finansudvalget paa den her givne Foranledning vilde tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. I øvrigt maa jeg, i Henhold til, hvad jeg har bemærket, selvfølgelig anbefale at stemme imod det af det ærede Medlem stillede Forslag.

Rødt: Den ærede Ordfører udtalte nylig, at det efter hans Skøn var en daarlig Forretning at spille i Lotteriet; men det gælder for hele Landet, at det er en daarlig Forretning. Den ærede Ordfører omtalte Moralen. Jeg tror, at naar vi se paa vore Raadhuse her i Landet og se Valgspørg: Med Lov skal man Land bygge, have vi der en Moral; naar vi tale om Ret og Retfærdighed, have vi der en Moral. Naar vi sige, at det ikke hører under Lovgivningsmagtens Omraade at indvirke moralist vækkende gennem Loven, vil jeg sige: Sandelig kan det umuligt være Lovgivningsmagtens Maal at virke moralist vækkende paa Befolkningen, og det gør man gennem Lotterivæsenet. Jeg anbefaler paa det varmeste mit Ændringsforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 11 og 12 (se Tillæg A. Sp. 41) samt §§ 15 og 16 (se Tillæg A. Sp. 43 ff.) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 196—199 til § 24 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 509 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

§ 24 (se Tillæg A. Sp. 215 ff.) med de saaledes vedtagne Ændringer vedtoges uden Afstemning.

§§ 26 og 27 (se Tillæg A. Sp. 229 ff.) med de tidligere vedtagne Ændringer vedtoges uden Afstemning.

§ 10, som efter de vedtagne Ændringer kommer til at lyde saaledes:

„I Finansaaret fra den 1ste April 1896 til den 31te Marts 1897 bevilges til Udgift en Sum af 66,144,351 Kr. 80 Øre til de i §§ 11—27 nævnte Udgifter.“

vedtoges uden Afstemning.